

Abraham tilbyder sin søn Isak

***Nøglevers: "Og Abraham kaldte stedets navn:
Herren vil sørge; som det siges den dag i dag:
På Herrens bjerg skal der sørges for det."
Første Mosebog 22,14***

***Udvalgte skrifter:
Første Mosebog 22:1-18***

Vores nøglevers er taget fra en af de mest kraftfulde og ofte diskutererede begivenheder i Bibelen. Man kan forestille sig det følelsesmæssige traume, som Abraham og Isak gennemgik - Abraham på grund af Guds befaling om at ofre Isak som brændoffer og Isaks oplevelse af, at hans far ville slå ham ihjel. Der er skrevet mange udlægninger for at undersøge dette vigtige øjeblik i bibelhistorien. Men den bitre historie gav værdifuld frugt - en bekræftelse af det abrahamitiske løfte. "Dette er, hvad Herren siger: Fordi du har adlydt mig og ikke har holdt selv din søn, din eneste søn, tilbage, sværger jeg ved mit eget navn, at jeg bestemt vil velsigne dig. Jeg vil mangfoldiggøre dine efterkommere ud over alle

grænser, som stjernerne på himlen og sandet på havets bred. Dine efterkommere vil erobre deres fjenders byer. Og gennem dine efterkommere vil alle jordens nationer blive velsignet - alt sammen fordi du har adlydt mig." Første Mosebog 22,16-18

Abrahams tillid til Gud var suveræn. Måske havde han en mistanke om, at Gud ikke ville lade ham gennemføre denne demonstration af tro. Det er underforstået i hans besked til de mænd, der ledsagede ham. Da han så det sted, hvor Gud havde ført ham hen for at ofre Isak, sagde Abraham til tjenerne: "Bliv her med æslet. "Drengen og jeg vil rejse lidt længere. Vi vil tilbede der, og så kommer vi tilbage med det samme." (Første Mosebog 22,5). Bemærk, at han sagde "vi" i flertal, "kommer tilbage med det samme".

Da far og søn gik op til offerstedet, "talte Isak til Abraham, sin far, og sagde: 'Min far! Og han sagde: "Her er jeg, min søn. Så sagde han: "Se, ilden og træet, men hvor er lammet til brændofferet? Og Abraham sagde: "Min søn, Gud vil selv sørge for lammet til brændofferet. Så gik de to sammen." Første Mosebog 22:7,8

Abraham bandt Isak og var i færd med at dræbe ham med kniven, da Herrens engel standsede hans hånd.

Tæt ved, fanget af torne i et krat, lå en vædder, som Gud havde sørget for. Ofringen af en vædder i Israels tabernakel betød, at Herren accepterede det tidligere ofrede lam eller okse. Det tyder på, at Gud betragtede ofringen af Isak som fuldført, og at vædderen betød, at han accepterede den. vers 9-13

Abraham sagde: "Min søn, Gud vil sørge for lammet til sig selv." Herren vil sørge for det og har faktisk allerede sørget for det. "For så højt har Gud elsket verden, at han gav sin eneste søn, for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv. For Gud sendte ikke sin søn til verden for at dømme verden, men for at frelse verden gennem ham." Joh 3,16.17

Jesus er faktisk Guds lam, som fjerner verdens synd og åbner livsporten for genoprettelsen af den menneskelige familie. (Johannes 1:29) Dette er indbegrebet af evangeliets budskab, som apostlen Paulus bemærkede i brevet til galaterne. "Da Skriften forudså, at Gud ville retfærdiggøre hedningerne ved tro, forkyndte den på forhånd evangeliet for Abraham og sagde: I dig skal alle folkeslag velsignes." Galaterne 3:8